

(Lev för din uppgift.doc)

Vishetens väg

VI Lev för din uppgift!

Exempel på: att EG kan använda bibeltexter för att mer än annat bekräfta egen övertygelse.

Ärendet: att verka för uthållig hängivenhet, och varna för "urartande av goda begynnelse". 266

Syfte: att föra över sin syn på hängivenhet och uthållighet till unga nyomvända.

Medel: Liknelsen om de tio punden (Luk 19) och berättelsen om Eli (1 Sam 4)

VI.

Lev för din uppgift! S 266

»Handlen härmed, tills jag kommer.»

Luk 19:13 s 266 Och han kallade till sig tio sin tjänare och gav dem tio pund och sade till dem: 'Förvalten dessa, till dess jag kommer tillbaka.'

Min rubrik: Lev för uppgiftens uppfyllande

Livet är alltid intressant, och det är lärorikt om ej roligt att leva, då man har en uppgift och lever för dess uppfyllande.

Min rubrik: Odlå karaktären. Varning för "urartande av goda begynnelse".

1:o. Odlå karaktären och försumma ej din omgivning. Den bästa trådgård bliver snart full med ogrås och den skånaste plantering förvildas, om den lämñas utan tillsyn. »Jag gick förbi den lates åker och förbi en dåres vingård, och där växte idel nåsslor, tistlar övertäckte den, och dess stenvmur var nedriven. Och jag förnam det, jag lade det på hjårtat, och jag tog det till varning.»

Ordspr 24:30-32 s 266 Jag gick förbi en lat mans åker, en oförståndig människas vingård. Och se, den var alldeles full av ogrås, dess mark var övertäckt av nåsslor, och dess stenvmur låg nedriven. Och jag betraktade det och åktade därpå, jag såg det och tog varning därav.

Överallt, såväl hos människan som naturen, framträder samma benågenhet att gå tillbaka, och både naturens bok och den skrivna uppenbarelsen åro fulla av varnande exempel på urartande av goda begynnelse. Överallt omkring oss se vi personer, som kunnat fröjda andra och vara en vålsignelse för omgivningen, i stället vara en förbannelse, av brist på verklig fostran, och utan skydd mot världens lockelser. Onda anlag måste undertryckas och dödas eller taga överhanden. Försumma ej din egen vingård.

Liknöjda själar kallas i skriften för dårar. En lat man odlar ej sin själ, en dåraktig jungfru tager ingen olja med sig.

Matt 25:3 s 266 De oförståndiga togo väl sina lampor, men togo ingen olja med sig.

En fördärvad karaktär är en försummad karaktär. Hav akt på dig själv. **(266 sen 267)**

Allmängiltighet i anslaget, en allmängiltighet som ligger i grunden för hela avsnittet.

Min rubrik: Den liknöjda förlorar alla tillfällen att tjäna. Ett brinnande hjärta upplyser själen

Den liknöjde förlorar alla tillfällen att tjäna. Ett brinnande hjärta upplyser själen, men lättja gör själen trög och människan dum. Ju mer den late tjänaren fjärmar sig från husbondens intressen, ju mer omtöcknas han och förlorar kunskapen om sin Herre. »Jag visste», säger den late tjänaren, »att du är en sträng man, som tager upp, det du icke har lagt ned, och skördar, det du icke har sått.»

Luk 19:21 s 267 21Ty jag fruktade för dig, eftersom du är en sträng man; du vill taga upp vad du icke har lagt ned, och skörda vad du icke har sått.'

Denna orättvisa beskyllning vittnar om en elak tjänare, som tyder allt till det värsta, men också om en lat tjänare, som på det hela taget ej bekymrar sig varken om husbonden eller hans intressen. Förkrossande är husbondens milda svar: »Om du visste, att jag är en sträng man — varför insatte du då icke mina penningar på en växelbank, att, när jag kommit hem, jag hade kunnat uppbära dem med ränta?»

Luk 19.22 f s 267 Han sade till honom: 'Efter dina egna ord vill jag döma dig, du onde tjänare. Du visste alltså att jag är en sträng man, som vill taga upp vad jag icke har lagt ned, och skörda vad jag icke har sått? Varför satte du då icke in mina penningar i en bank? Då hade jag, när jag kom hem, fått uppbära dem med ränta.'

Växelbanken hade han ej erinrat sig, ty han var icke van att tänka allvarligt. Hur dåraktigt att gräva ned sitt pund i jorden! Någon, tjuv hade ju kunnat stjäla bort det eller skatten blivit förstörd.

Ett punds människor hava alltid stor benägenhet att gräva ned sitt pund i jorden. Då en människa är trogen, får hon också rika tillfällen att tjäna, men var och en som undandrager sig omtöcknas av en trolös ande.

Tendentiös beskrivning av tjänaren som lat och oengagerad liksom omotiverad karakterisering av Gud som mild. EG:s ärende överflyglar hans bibeltolkning

Min rubrik: Gör det med allvar eller alls inte vidröras

2:o. Tag din kallelse på fullt allvar. Om någon har en kallelse, är han den samma ovärdig, om han icke fattar hela vidden och allvaret i sin kallelse; men tager han den på fullt allvar och söker motsvara det förtroende han har, gör han sin kallelse och utkorelse fast, till sin egen frälsning och stor glädje för den, som kallat honom. Ingen torde ana, vilken stor visdom och självbehärskning en ömhjärtad herde och lärare behöver för att ej allenast bygga och plantera utan även döda och slå ned. Men varje syssla är an**(267 sen 268)** tingen värd att göras med allvar eller icke alls vidröras. Det vore ansvarsfullt även att vara dörrvaktare i Guds hus. Vad resultat kan du vänta av en slö tjänst? Ingen slarv kan bevara sitt förtroende. Medaljer vinnas ej utan trohet.

Typisk inställning av EG

Min rubrik. Exemplet Eli. Följderna av inträdande slapphet

Tvivalsutan började Eli sin verksamhet inför den allseende domaren och hörde hans röst i helgedomen.

1 Sam 2:11 s 268 Och Elkana gick hem igen till Rama; gossen däremot gjorde tjänst inför HERREN under prästen Eli.

Men genom slapphet i utövandet av sina plikter omtöcknades han av en trolös ande, och, fastän Israels domare, måste han nu, i saknad av inspirationens ljus, ödmjukt bedja om uppenbarelsen ifrån barnets mun. »Vad var det, varom han talade till dig?»

1 Sam 3:17 s 268 Han sade: "Vad var det han talade till dig? Dölj det icke för mig. Gud straffe dig nu och framgent, om du döljer för mig något enda ord av det han talade till dig."

En tjänare, som hade förverkat sitt förtroende, var Eli ställd på avstånd, och Herren ville ej nu som förr tala med honom utan genom en annan. Han hade förlorat helighetens skärpa och dragit upp fördämningen till den syndafloed, som bortsopade hela hans hus, så att blott en ruin lämnades kvar, utvisande vilken förödelse, som hade gått däröver.

Mer allmängiltigt än tolkning av Eli.

Min rubrik: Parafra av berättelsen om Eli

Se, där sitter han, som var så hjärtevarm, så enfaldig i sin tro, han som heligt svor att tjäna Gud och akta på sitt kall. Hans ögon äro starrblinda,

1 Sam 4:15 s 268 15Men Eli var nittioåtta år gammal och hans ögon voro starrblinda, så att han icke kunde se.

och helgedomen är mörk. År efter år har han tjänat i en helgedom, där ingen uppenbarelse är vanlig, och ogudaktigheten växer i förfärande grad, efter hand som Eli försvagas. Nu kommer aftonen. Vinden skakar det höga trädet, och frukten faller.

Gudsarken är tagen. Eli upphäver ett rop och störtar baklänges från stolen. Tag upp honom. Han är död. —

1 Sam 4:17 f s 268 Budbäraren svarade och sade: "Israel har flytt för filistéerna, mycket folk har också stupat; dina båda söner, Hofni och Pinehas, äro ock döda, och därtill har Guds ark blivit tagen." När han nämnde om Guds ark, föll Eli baklänges av stolen vid sidan av porten och bröt nacken av sig och dog; ty mannen var gammal och tung. Han hade då varit domare i Israel i fyrtio år.

1 Sam 4:19 s 268 Och när hans sonhustru, Pinehas' hustru, som var havande och nära att föda, fick höra ryktet om att Guds ark var tagen, och att hennes svärfader och hennes man voro döda, sjönk hon ned och födde sitt barn, ty födslovåndorna kommo över henne.

Ej under, om hela nationen bävar, och hans sonhustru klagar under födslosmärthan:

1 Sam 4:21 s 268 21Och hon kallade gossen I-Kabod, och sade: "Härligheten är borta från Israel." Därmed syftade hon på att Guds ark var tagen, så ock på sin svärfader och sin man.

Israels härlighet är borta! Israels härlighet är borta!

Min rubrik: Elis uppdrag; att hjälpa de svaga, men han blev till förbannelse

I unga, som nyligen haven ingått i Herrens tjänst, och I Herrens heliga, som haven fått en förtroendepost av Gud, varen på eder vakt, så **(268 sen 269)** att I ej utfören Herrens uppdrag försumligt. Dess mera inflytelserik en plats gör dig, dess allvarligare är ditt liv. Det var hemskt, då han, som utkorades och genom hög fostran bereddes till att leda och hjälpa de svaga, blev till förbannelse för dem, som Herren hade anförtrott i hans vård, därför att han sjönk i sin ande och var försumlig i sin kallelse. Undervisningen blev alltmera matt och svävande. Ljuset flämtade likt en slocknande lampa, då oljan tryter, och själen fylldes med mörka aningar om att glansperioden var försvunnen och ett fall nära.

Gud hjälpe, att ingen av eder, mina älskade, behöver uppleva en sådan erfarenhet. 1 Sam. fjärde kap. är en dyster solnedgång med blodig aftonrodnad, då markens djur gömma sig och fåglarna fly till sina nästen men själen saknar hem och ro.

Eli har fallit från stolen.

1 Sam 4:18 s 269 När han nämnde om Guds ark, föll Eli baklänges av stolen vid sidan av porten och bröt nacken av sig och dog; ty mannen var gammal och tung. Han hade då varit domare i Israel i fyrtio år.

Elis uppdrag att hjälpa de svaga= de ungas uppdrag. Varning med Eli som exempel. Eli i slutändan karakteriserad utifrån varningen till de unga.

Bibelhänvisningarna

Tendensen i EG:s tolkning kommer i regel till synes även när hans bibelhänvisningar ytligt bekräftar hans utsagor

* Motsvarar ej EG:s parafra

** Uttryck från bibeln

*** Bekräftar EG:s parafra

***1 Sam 2:11 s 268 Och Elkana gick hem igen till Rama; gossen däremot gjorde tjänst inför HERREN under prästen Eli.

* 1 Sam 3:17 s 268 Han sade: "Vad var det han talade till dig? Dölj det icke för mig. Gud straffe dig nu och framgent, om du döljer för mig något enda ord av det han talade till dig."

*** 1 Sam 4:15 s 268 15Men Eli var nittioåttio år gammal och hans ögon voro starrblinda, så att han icke kunde se.

*** 1 Sam 4:17 f s 268 Budbäraren svarade och sade: "Israel har flytt för filistéerna, mycket folk har också stupat; dina båda söner, Hofni och Pinehas, äro ock döda, och därtill har Guds ark blivit tagen." När han nämnde om Guds ark, föll Eli baklänges av stolen vid sidan av porten och bröt nacken av sig och dog; ty mannen var gammal och tung. Han hade då varit domare i Israel i fyrtio år.

*** 1 Sam 4:18 s 269 När han nämnde om Guds ark, föll Eli baklänges av stolen vid sidan av porten och bröt nacken av sig och dog; ty mannen var gammal och tung. Han hade då varit domare i Israel i fyrtio år.

*** 1 Sam 4:19 s 268 Och när hans sonhustru, Pinehas' hustru, som var havande och nära att föda, fick höra ryktet om att Guds ark var tagen, och att hennes svärfader och hennes man voro döda, sjönk hon ned och födde sitt barn, ty födslovåndorna kommo över henne.

*** 1 Sam 4:21 s 268 21Och hon kallade gossen I-Kabod, och sade: "Härligheten är borta från Israel." Därmed syftade hon på att Guds ark var tagen, så ock på sin svärfader och sin man.

*** Ordspr 24:30-32 s 266 Jag gick förbi en lat mans åker, en oförständig människas vingård. Och se, den var alldeles full av ogräs, dess mark var övertäckt av nässlor, och dess stenmur låg nedriven. Och jag betraktade det och aktade därpå, jag såg det och tog varning därav.

** Matt 25:3 s 266 De oförståndiga togo väl sina lampor, men togo ingen olja med sig.

*** Luk 19:13 s 266Och han kallade till sig tio sin tjänare och gav dem tio pund och sade till dem: 'Förvalten dessa, till dess jag kommer tillbaka.'

* Luk 19:21 s 267 21Ty jag fruktade för dig, eftersom du är en sträng man; du vill taga upp vad du icke har lagt ned, och skörda vad du icke har sått.'

* Luk 19:22 f s 267 Han sade till honom: 'Efter dina egna ord vill jag döma dig, du onde tjänare. Du visste alltså att jag är en sträng man, som vill taga upp vad jag icke har lagt ned, och skörda vad jag icke har sått? Varför satte du då icke in mina penningar i en bank? Då hade jag, när jag kom hem, fått uppbära dem med ränta.'